

Miroslava Chlumecká - životopis

Paní Miroslava Chlumecká (rozená Koutová) se narodila v Takoníně u Benešova 21. ledna 1922. Poté se její s rodiči odstěhovala za práci do Prahy. Rodina byla finančně dobře zajištěna. Maminka paní Chlumecké provozovala krejčovský salón, tatínek pracoval na Pražském hradě jako tajemník prvního československého prezidenta Tomáše Garriguea Masaryka. Na život v první republice paní Chlumecká vzpomíná s úsměvem, s rodiči si užila spoustu zábavy. Nejrady měla, když si všichni společně zpívali.

Právě díky otcově zaměstnání se paní Chlumecká jako malé děvče často setkávala s T. G. Masarykem, který ji jako desetiletou holčičku houpával na klíně. V souvislosti s dětstvím paní Chlumecká vzpomíná na to, že bývala pěkným „lumpem“, např. si před ostatními hrála na důležitou „dámu“. Život v první republice byl podle paní Chlumecké skvělý, ale přišla druhá světová válka.

Nucené práce, které se týkaly československého obyvatelstva v době druhé světové práce, se nevyhnuly ani paní Chlumecké. Do Německa do města Hennigsdorf ji nacisté odvezli v březnu roku 1942. Pracovala jako služebná u německé rodiny a jako pomocná síla v elektrárenské společnosti. U své nadřízené celoročně žila pouze v zahradním domku. Pracovní povinnost v Říši ji skončila v srpnu roku 1942 poté, co ji nacisti ve fabrice hrubě napadli a několikrát ji udeřili prknem s hřebíky do hlavy.

Konec války paní Chlumecká oslavovala jako většina lidí na světě. Dodnes to pro ni je kouzelný moment v jejím životě, na který s úsměvem na tváři ráda vzpomíná.

Ačkoliv v době socialismu paní Chlumecká žila běžný rodinný život, na komunisty nevzpomíná ráda. Silně ji zasáhla smrt Jana Masaryka, se kterým měla blízký vztah, např. spolu chodili do kaváren, nebo hrát tenis. Zprávě, kterou komunisté vydali o jeho smrti, nevěřila. Když vojska Varšavské smlouvy vpadla do Československa, paní Chlumecká se kvůli vzpomínkám na nacisty bála protestovat. Nechtěla znovu zažít něco podobného. Proto se také nezúčastnila ani demonstrací při sametové revoluci.

Největším koníčkem paní Chlumecké bylo cestování. Navštívila např. Itálii, Rumunsko, Maďarsko nebo Jugoslávii. A ačkoliv letos paní Chlumecká oslavila úctyhodných 100 let, chystá se splnit si ještě jedno přání. Ráda by navštívila znovu Itálii, protože právě tady uviděla poprvé moře.